

I begge bestemmelser anvendes ordene „væsentlig ulempe“. Denne formulering er udtryk for, at det ikke er en hvilken som helst ulempe i forhold til omgivelserne, der kan danne grundlag for et påbud om etablering af hegn m. v. Samtidig markeres det, at der kan være andre afgørende momenter end de rent æstetiske, som f. eks. forureningsproblemer, støjproblemer, et områdes planlægningsmæssige status m. v.

Spørgsmål 28:

Industrirådet foreslår, at forslaget § 44, stk. 2, udføres således:

„Godkendelse efter stk. 1 om udnyttelse af forekomster i jorden kan betinges af, at udnyttelsen sker efter en plan, der tilgodeser en teknisk og økonomisk forsvarlig fremgangsmåde. Forhandling om ændringer i en godkendt plan skal kunne indledes, såfremt tekniske eller økonomiske forhold begrundet det.“

Ministerens kommentar til dette ønske udbedes.

Ad spørgsmål 28:

Hensigten med forslaget § 44, stk. 2, er at sikre, at udnyttelsen af særlige forekomster i jorden, herunder især grusgravning, foregår på en måde, der skåner de landskabelige værdier mest muligt og således, at man har sikkerhed for, at terrænet efterlades opryddet og planeret. Reglen svarer som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget til § 7, stk. 1, i lov nr. 114 af 4. februar 1967 om landbrugsejendomme og supplerer denne bestemmelse især for så vidt angår ikke-landbrugspligtig jord.

Spørgsmålet om, hvorvidt den fremgangsmåde, der anvendes ved gravningen, er teknisk og økonomisk forsvarlig, må helt overlades til dem, der udnytter området. Det kan derfor ikke være naturligt at indføje en bestemmelse som den af Industrirådet foreslåede i lovteksten. Med hensyn til sidste punktum i Industrirådets forslag skal man bemærke, at forhandlinger naturligvis når som helst vil kunne indledes med offentlige myndigheder om en ændring af en indgået aftale, såfremt forudsætningerne for aftalen er ændret. Heller ikke dette kan det være nødvendigt at lovfæste.

Industrirådets forslag ville for øvrigt medføre, at hovedsigtet med bestemmelsen

(retablering, tilplantning m. v. af udgravningerne) vil udgå af lovforslaget.

Man finder forslaget uacceptabelt.

Spørgsmål 29:

Hvor langt er regeringen kommet i overvejelser om at indføre kontrol med udnyttelsen af landets råstoffer i form af indførelse af en almindelig koncessionsordning?

Ad spørgsmål 29:

Repræsentanter for landbrugsministeriet, ministeriet for kulturelle anliggender og ministeriet for offentlige arbejder har gennem nogen tid arbejdet med spørgsmålet om raltagning ved de danske strande, i første række på vestkysten. Under udvalgsarbejdet har udvalget bedt vandbygningsdirektøren sammen med professor Th. Sorgenfrei og professor Helge Lundgren om at ville forsøge en konkret vurdering af, hvor man ud fra et kystsikringssynspunkt kunne sige, at ralbjærgningen var uskadelig, og hvor man fandt denne skadelig og derfor burde frede kysten. Udvalgets arbejde beror på disse tekniske overvejelser, og der er ikke i dette udvalgsarbejde indgået kommercielle synspunkter.

I spørgsmålet om ral- og stenbjærgning på søterritoriet samt eventuelt tillige på sokkelområdet ud over søterritoriet har der været afholdt møder med de udøvende erhverv og ministeriet for offentlige arbejder samt handelsministeriet. Fra erhvervs-side har man været inde på tanken om eventuelt at lade sig underkaste en koncessionsordning. For nylig er et udvalg nedsat mellem repræsentanter for justitsministeriet, handelsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder til videre behandling af denne side af problemet.

Ud over disse overvejelser har der endnu ikke været lejlighed til nærmere at undersøge spørgsmålet om en eventuel indførelse af en almindelig koncessionsordning for udnyttelsen af råstoffer i overfladen.

Spørgsmål 30:

Ministerens kommentar til Industrirådets ønske om, at stk. 2 udgår af forslaget § 45.

Ad spørgsmål 30:

Bestemmelserne i forslaget §§ 44 og 45 supplerer som anført i bemærkningerne den